

מדינת ישראל משרד המשפטים

הוועדה לבחינת פעילות נציבות הביקורת על מערך חתביעה ומייצגי המדינה בערכאות

ירושלים, כ"ז תמוז תשע"ה
14 יולי 2015
מס' מכתב: 027-99-2015-003721
(בתשובה נא לציין מס' מכתבנו)

פרוטוקול מס' 12
ישיבה עם עו"ד דרור ארד-אילון.
שהתקיימה ביום ראשון כ"ה בתמוז התשע"ה (12 ביולי 2015), בשעה 15:30

נכחו:
יו"ר הוועדה, כבוד השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג.
עו"ד איילת לוי, מרכזת הוועדה.
עו"ד דרור ארד-אילון.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: ביקשת להופיע, נעניתי כמובן לבקשה ואני אשמח לשמוע מה בפיך.

עו"ד דרור ארד-אילון: אני רוצה להתחיל מלידתה של הנציבות. אני חושב שהנציבות היא קשובה לרחשי לב של הרבה אנשים שעוסקים במקצוע ונתקלים במקצוע של אכיפת החוק לאורך השנה. התחושה היא שהמערכת היא הרבה יותר חזקה מכפי שהיא מודעת לכוחה, על כן היא הרבה יותר רגישה ופחות מדי פתוחה לביקורת, המערכת חשה שהביקורת תוקפת אותה ולכן היא לא פתוחה לביקורת. היא סגורה לסוגי עיסוק, למעט הגרעין הקשה של אוכפי החוק. גם סניגורים, גם סניגורים ציבוריים, גם מומחים שנתקלים במערכת, גם נאשמים שיש להם עין מרוחקת יותר מעצמם – יש מקרים אלה – הם בתחושה שמערכת הפסיקה להיות קשובה, והיא בתחושה שהיא חלשה ורדופה. זאת תחושה רעה לגוף חזק, כי אז הכוח מכפיל את עצמו. לכן, הקמת הנציבות, לא חשוב באיזה מתווה, תהווה מענה לרחשי לב של הרבה אנשים שהסתכלו על המערכת בכאב וחשו שהיא הולכת לאיבוד.

בצד המוסדי, אקדמאים הם בעד המערכת הזאת. אני מכיר מרצה שאמר: לפני 40 שנה כשהתחלתי, הייתי פחות ביקורתי ועכשיו אני יותר ביקורתי. הצעירים שמתחילים היום, באים עם חוש ביקורת, ככה זה היום. זאת נקודת מבט חשובה בעיניי כי היא מלמדת שזה לא סוג של

קנטרנות כלפי המערכת, אלא זה צורך. התלונות על המערכת מתבררות, בתיקים בודדים הייתי מוכן לקחת חלק - בדרך כלל כשותף פסיבי - לתלונה.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אני שואל אותך כמי שמעורה בנושא האתיקה בלשכת עורכי הדין, האם לגבי החלל הזה שאתה מדבר עליו, אין מנגנונים שבאים לענות לצורך שאתה מדבר עליו?

עו"ד דרור ארד-אילון: התחושה היא שלא. יש לי תשובה קצרה ותשובה ארוכה. התשובה הקצרה - במשך 20 שנה אחרונות, לדעתי יותר, היו שני מקרים של תלונות בודדות נגד פרקליטים, הרוב הגדול היו תלונות בעלות אופי די קנטרני. אדם שבא להתלונן, הפגיעה מדברת ולא השכל. אני זוכר שתי תלונות מאוד רציניות, לגבי חיסיון ... בפרשה שעודנה מתבררת כבר חמש שנים עם שתי פרקליטות שעומדות לדין. לא יודע אם יורשעו או יזוכו. שני מקרים ב-5 שנים זה תת אכיפה. גם נגד סניגורים יש מעט מאוד תלונות. מנגנון האתיקה אינו יעיל לסוג בעיות אלה שרלוונטיות לגבי ביקורת על מערכת שיש לה כוח ביד. זהו מנגנון טיפול או בטוח ארוך על נורמות, התבטאויות וכו', או באופן ספציפי על התנהגויות חריגות. אבל הבעיה היא לא התנהגויות המאוד חריגות, הן מתישהו מתפוצצות, מדברים על ההתנהגויות הרגילות. האתיקה לא עושה זאת.

ביקורת הפנים של המשרד לא מסוגלת לעשות זאת, אין לה כלים, גם לא למשרד מבקר המדינה. כל הגורמים שאומרים שיש גופי ביקורת, אף אחד מהם לא באמת מטפל באכיפה הזאת. עובדה שאתה מסתכל על מערכת, זה לא עבד, אף אחד ממנגנונים אלה. המנגנון שאני הייתי בתפקיד משמעותי בו, לא עבד. אגיד משהו על אתיקה, כיושב ראש ועדת האתיקה הארצית של לשכת עורכי הדין, שהוא בעצם פרקליט מדינה בזעיר אנפין, הרגשתי מחסור גדול בנציבות בביקורת על ועדות האתיקה בבתי הדין.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: לא חששת שהנציבות הזאת תתחרה בזה?

עו"ד דרור ארד-אילון: לא, גם על זה אדבר. היו תלונות לוועדת אתיקה על התנהגות של חברי ועדות אתיקה ושל דיינים, קבענו שאנחנו לא דנים בהתנהגות של חברי ועדות אתיקה או דיינים בתוקף תפקידם זה, כי אם דיין התבטא לא יפה במהלך הדיון, הוא לא עושה זאת סתם כעורך דין, הוא דיין; אני ככובע של ועדת אתיקה שבא לפניו לא יכול לדון בו. כך חשבנו וזו העמדה שהתקבלה.

מי ידון? אמרתי נקים מערכת כמו שהוקמה לשופטים שתדון בבתי דין ובוועדות אתיקה, מדובר במספר יחסית קטן של אנשים, אני חשבתי שזה נחוץ. גם אם יהיה לי לא נוח. כשיש הדלפה, מי יבדוק? כשיש התבטאות לא ראויה של חבר ועדת אתיקה בעיתון, מי יעיר לו? כשהפרוטוקול לא משקף כהלכה את דבריו של חבר בית דין, מי יעשה סדר? הרושם שלי בפנים הוא שזה נחוץ ולא צריך לפחד מזה. אולי כאן המערכת חלשה או לא כל כך חזקה ולכן היא לא עיוורת לחולשותיה,

כלומר, הפרקליטות חזקה ולכן עיוורת לחולשותיה. במקרה אחד אמר בעיתון חבר בכיר שלפעמים בלחץ עושים טעויות. ואני אומר – אם זה רמז סמוי לכך שביקורת היא לא דבר נכון, מישהו עושה הנחה כזאת לנאשם שבלחץ הדברים עושה טעויות?, הרי אתה עומד לדין על זה.

המערכת חזקה ומבוהלת, לא קשובה לביקורת גם כשהיא באה מבית המשפט. היא עושה דברים קשים, היה בעיתון פרסום על פרשה שלא נחקרה...די לראות את הפרטים, להבין שהיתה תקלה משמעותית בטיפול בחקירה, מי יבדוק אותה אחרי עשר שנים. יש מקרה שתיק מוכן ולא מגישים אותו 5 שנים, מי ייתן את הדעת על דברים אלה? למה שלא יהיה גורם שיבדוק זאת?

טיפלתי במקרה שימים לפני מועד חלוף הזמן מבחינת התיישנות (או לפני שהקטין היה בן 18) התעוררו להגיש תיק על ניסיון אונס נגד קטין. צריך לזה את אישור הייעוץ המשפטי, אמרו לי בוא לשימוע מחר, שיכנעו אותי ללכת.... הם שמעו אותנו באריכות, הוויכוח היה אם נסכים לעשות זאת את הדין בכתב ואכן עשינו זאת בכתב. באותו ערב היתה השלמת חקירה, מזעזעת, הוגש כתב אישום, צעקנו כי כתב האישום שאתם לא מסתכלים על החומרים, בסוף הנאשם זוכה זיכוי מלא, קיבל פיצוי מלא לפי סעיף 80 לחוק העונשין וגם ולא לפי סעיף 80 לחוק העונשין, מדובר היה במאות אלפי שקלים. כלומר, היתה הכרה בטעות, אבל הוא הועמד לדין על ניסיון אונס, לא בטוח שכל שופט היה מזכה אותו, ואז אז חייו היו נמחקים.

אין סניגור שלא יבוא עם 15-20 מקרים כאלה, שהתובע אמר לא אמת שאי אפשר להכחישה בדיון על חומר החקירה. אלה דברים שקורים. כל אדם שעוסק במערכת יודע שיש מקרים שמומחה שאומר שקרה לו כך, בנאדם שאומר שקרה לו כך – לא צריך לאסוף את הדוגמאות האלה כדי להגיד שהמערכת לא טובה. צריך לאסוף דוגמאות כדי להבין שזו מערכת ללא בקרה שיטתית אשר הופכת למערכת שיש בה יותר מדי טעויות.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: היית ממקד את הפעילות של נציבות שאתה מאוד-מאוד תומך בה, בקיומה, האם היית ממקד את פעילותה בתלונות פרטניות או רק בתלונות או בביקורת מערכתית פלוס תלונות פרטניות? מה אתה רואה כמבנה מומלץ?

עו"ד דרור ארד-אילון: בלי אפשרות לתלונות אישיות, אין טעם.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: בכל זאת קיימים גופים לכך. אז אמרנו הלשכה, אולי לא מגישים אליה היום תלונות.

עו"ד דרור ארד-אילון: אי אפשר להגיש. אי אפשר להפוך טעות קשה בשיקול דעת לעבירה אתית.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אתה אומר שלשכת עורכי הדין עוסקת באתיקה נטו. לא מעבר לאתיקה.

עו"ד דרור ארד-אילון: בענייני אתיקה יש זהירות. בכל תיק עשירי אפשר להגיד: בוא נראה אם הוא נאם כהלכה או לא. אם זה יהיה כך סניגורים יחתימו לקוחות שהם לא יתלוננו.... הציבור

הכללי שלא עומד לדין בעצם אומר: הפקדתי בידי מערכת כוח, אני בתחושה מצטברת שאין לה מדדים, לא מדובר בכוח משחית חס וחלילה, אבל אין עליו בקרה מתמדת וזה כשל, לכן אני רוצה לעשות בקרה כי הבקרה היום לא עובדת.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: יש עוד גוף - נציבות שירות המדינה כדוגמא לעוד גוף שמטפל במשמעת שאמנם נוגעים רק לעובדי מדינה, אבל הוא אחראי על נושא...

עו"ד דרור ארד-אילון: לא בתחום הזה. נתחיל בעובדות. הכל היה יכול לקרות, יכל להיות שמבקר הפנים יהא מאוד אימפריאליסט, אקטיביסט, ויש חשש שהוא היה הופך את ביקורת פנים במשרד משפטים למעצמה של בקרה. יכול להיות שמבקר המדינה שהיה מחליט להציב כפרנט למשרד משפטים היה עושה זאת, או הדבר היה נעשה בנציבות שירות המדינה. אבל עובדה שזה לא קורה. אף אחד ממנגנונים אלה לא מיועד לסוג ביקורת שכשנגמר תיק ושואלים איך היה, איך הוסתר חומר ריאות, איך אדם לא פתח עיניים לראות מה עוד יש לפניו, מה עם השימוע.

בתיק מסויים נפגשתי עם תובעת. האדם היה במעצר ואני ביקשתי מיני שימוע... אפילו שלא מגיע לי, אבל מדובר היה בתיק רצח שעורר סימנים מכבידים לפני שידענו מה הפרשה, היא לא יכלה לפגוש אותי, הסכמתי - נפגשנו בבית קפה כי לא הייתה ברירה, כלומר, נפגשנו באופן חצי פורמלי. הפרקליטה ישבה וכתבה את כל ההערות שלי ואת הטענות, תזה שלמה...

הטענה המרכזית בתיק היה שהוא שהאדם אמר שהתקבלה שיחת טלפון בחצות ולכן נסעתי לאבא. מטייחים בו בחקירות שאין שיחת טלפון כזאת, שזה אליבי מפוברק... אנחנו לא ידענו אז איך יכול להיות שהוא נשבע בנקיטת חפץ, והוא משקר, בנוסף, אשתו אמרה שאכן היתה שיחת טלפון. השוטרים אמרו שאין שיחה.

בחומר החקירה מצאנו את שיחת טלפון, ידענו שהפרקליטות ידעה עליה שבוע לפני הגשת כתב אישום והם שינו את אופן החקירה כדי להתאים לממצא חדש. ישבתי מול פרקליטה בכירה, שעתיים בשיחה פתוחה גלויה מקצועית וטובה מאוד אשר בה היא כתבה כל מילה, כשאמרתי אני לא יכול להסביר את עניין שיחת הטלפון ושהוא התעקש שהיא היתה, היא ידעה על השיחה הזאת עוד לפני הגשת התיק.... זה דבר שרק בכלים מקצועיים אפשר לבדוק.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אדם שלא יודע בדיוק את גבולות הסמכות מגיש תלונה ללשכת עורכי הדין על פרקליט ולא לנציבות - מה עושה הלשכה?

עו"ד דרור ארד-אילון: תלוי על איזה אדם נפלת. יש הסדר בוועדה הארצית של הלשכה, ויש הסדר בוועדה המחוזית בתל אביב.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: הצעה של ועדה המחוזית לא התקבלה.

עו"ד דרור ארד-אילון: לדעתי, הוועדה הארצית צודקת.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אז מה אתה מציע, מירוץ סמכויות?

עו"ד דרור ארד-אילון: צריך שיתוף פעולה. כל אחד צריך להיות אחראי בתחמו, אם מגיעה תלונה שמעוררת שאלה אתית, ועדת האתיקה צריכה לדון?

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: הגבול הוא חד?

עו"ד דרור ארד-אילון: ברוב המקרים כן. התנהגות לא הולמת, שקר למפגיע בבית המשפט, חוסר נאמנות ללקוח (כי הפרקליטות לא מתלוננת על פרקליטיה), פגיעה בחיסיון – די נדיר. אבל מישהו יפנה לפרקליטות בטענה שפגעה בחיסיון?

דייוד וינר ז"ל, היתה החלטה לא לחקור באזהרה. דייוד וינר ז"ל העלה טענת חיסיון, כתוצאה מזה אמרו שהחיסיון הוסר, זה היה שקר, אמרו לו שהוא כמו אחרון עבריינים. הוא נחקר בעצם באזהרה, בלי לומר לו שהוא נחקר באזהרה. זה עניין של שימוש לרעה בסמכות שניתנה לפרקליטות, לא ברישיון עורך דין, זו לא עבירת אתיקה. בזמנו, לא חשבתי שוועדת אתיקה היא כתובת, גם לא ידעתי את הדרך אליה. חשבנו שוועדת שופמן היא כתובת, כי הפרקליטות יצרה מקום שהוא יבדוק את העובדות מצד פרקליטות. זה מה שחסר.

תלונות פרטניות הן קריטיות – זה מה שרצינו, יועץ לענייני התנהלות או גורם עצמאי שעושה איזון לקוח ומערכת. אף אחד לא רוצה מערכת חלשה, בפרשות כמו 512, פרשת הפשע המאורגן ואחרות – וגם בפרשות של הנאשמים שלנו, אם לא היו נאשמים שלנו היינו רוצים מערכת חזקה. כולנו כאזרחים רוצים פרקליטות חזקה ומשטרה חזקה. אבל לא במקרה התחלתי במשהו פילוסופי, של הרעיון של עוד כוח עם פסיכולוגיה של חוסר כוח, שהוא מצב מסוכן לכל חברה. אני רואה איזו הצלחה גדולה קוצר מוסד של הנציבות לענייני שופטים, עם כל התקלות שהוא גורם, אבל ההצלחה היא פנטסטית, אני רואה את המספרים של תלונות האמת מול התלונות הלא מוצדקות, בוועדות אתיקה 12% קובלנות נמצאות מוצדקות, בנציבות לענייני שופטים שיעור התלונות האמיתיות הוא כפול, הרבה יותר טוב. זו אחת המערכות הכי טובות ביחס תלונה מוצדקת לתלונה לא מוצדקת.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: כשנשאלת השאלה למה לגבי שופטים תהא ביקורת ולגבי פרקליטים לא תהא ביקורת, התשובה שיכולה להיטען היא שאנחנו מדברים על שני נושאים שונים, השופט יושב למעלה, מסתכל מה נעשה בזירה, ואילו הפרקליטים נמצאים בזירה עצמה רוויה במתח, רוויה בהתגוששות, וזה מזמין תלונות שווא.

עו"ד דרור ארד-אילון: בוא נבדוק, אם יש תלונות שווא, ניצור מערכת סינון. לא נוותר על מערכת בגלל שימוש לרעה. בלשכת עורכי הדין הבדיקה היא בשני שלבים – תגובה ראשונית אם להפוך

את הפנייה לתלונה, רק אם זה רציני מגישים קובלנה. זו הטכניקה. אני ער לחששות של משרד המשפטים, אני לא מבטל את זה, אבל אני חושב שחלק גדול מהחששות מוזן מפתח לא ריאלי.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: הם אומרים שהרבה תלונות נמצאות כתלונות שווא בסוף, אבל עד שרואים החלטה שזוהי למעשה תלונת שווא, בינתיים עוברים שבעה מדורי גיהנום.

עו"ד דרור ארד-אילון: כשעורך דין התקשר – קיבלתי תלונה זו, הלקוח שתה לי את הדם, אני לא רוצה להגיב, זה מרגיז. אני מדבר על תלונות לוועדת האתיקה. אמרתי לו: תשמע, קיבלנו נכס שאין לו כמעט תחליף ותקדים, חושבים שהוא חיוני – זה אוטונומיה משמעתית. לפעמים צריך לענות על תלונה אמיתית, שקרית, חצי שקרית, זה כמס על לשכת עורכי דין שיש אוטונומיה משמעותית, תתייחס בכבוד, כך יהא יותר קל יהיה לגנוז תלונות.

הכוח שקיבלתם בא עם תג מחיר, תג מחיר הוא בדמות הביקורת. אבל מה שהיה עד היום זה לא ביקורת, לא היה למי לפנות. מח"ש לא טיפלה בתלונות נגד שוטרים, נציבות שירות המדינה לא טיפלה בתלונות, משרד מבקר המדינה עוסק מדי פעם בנושאים ברזולוציה כזאת: אם יש 5 תיקים חשובים – הוא יטפל באחד מהם.

חיוני שיהיה גוף כזה עם מעמד. גוף זה לא צריך להיות בתוך החלטה של משרד משפטים, זה שגיאה, צריך להיות בחוק, החוק צריך לפתור ממשקים עם מערכות אחרות. צריך להגיד בקווים כלליים מה הפתרון כשיש תלונות מקבילות. אם אדם גם מטעה את בית המשפט וגם מדבר לא בצורה נאותה, זה יכול להיות גם ביחד: ברמה אתית ואחד ברמה משמעתית. אבל אתיקה וביקורת מקצועית לא צריכים להיות ביחד, לא יכולים להתנהל במקביל, כשמגיע תיק צריך להחליט לאן הוא עובר. אם האופי המרכזי הוא אתיקה, הנושא יעבור לוועדת אתיקה. אם ועדת אתיקה תחשוב שזה שייך למישהו אחר היא תעביר לנציבה. גם הנציבה יכולה להעביר תיק אתי לוועדת אתיקה.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: היא לא תעסוק בנושא אתי?.

עו"ד דרור ארד-אילון: אני חושב שלא. אם מגיעה תלונה לנציבות שהאופי שלה היא כתלונה של אתיקה, הנציבות צריכה להגיד זה לא בבית ספרי. טוב שיש גוף שזה התמקצעות שלו. תלונה לגבי הפעלת כוח מקצועי, שיקול דעת מקצועי, חייבת שתהיה לה כתובת. צריך להבין את הסנטימנט הציבורי. אמרתי לפרקליטים: אתם עושים טעות, אם אתם אומרים "ביקורת זו לא לטעמי", כבר הפסדת את הקרב, גם אם תנצח.

הנציבה גרסטל... כולם אנשים טובים שרוצים להשיג מטרות טובות, כולם אנשים מהמערכת, לא דניאל ובסטר שיהיה ראש המערכת, בנאדם שבא מהמערכת, יש לו קרדיט שרוצה לטובת המערכת, עכשיו עמדה שלו קצת ביקורתית. תריצו את זה, תנצלו שזה פיילוט בהחלטת משרד משפטים ולא בחקיקה, יש תקלות תלכו לבג"ץ... גם נציבות היא סוג של כוח, גם היא יכולה לפעול לא טוב, צריך תקנון וכללים ושיטה. אבל בגלל שיש אופציה לתקלות, לא לאפשר ביקורת?

ביקורת נקודתית היא יותר חשובה, מהביקורת המערכתית. היא תייצר את הביקורת המערכתית. היא תזהה את המקרים – גם נקודתית ביקורת צריכה להתעסק בשאלה עקרונית, באיזה תיקים, שסך הכל השיטה עובדת אבל האדם לא היה בסדר. זו הזנה החדית בין שני החלקים.

אני מאוד אצטער אם זה יוביל לסגירת הביקורת הנקודתית או לצמצום של ביקורת. צריך ספר נהלים מפורט יותר, אומר זאת בלי להכיר את הנהלים הנוכחיים. אני בא מוועדת אתיקה, ב-10 שנים שינינו סדרי דין וראיות, קבענו נוהל ניגוד עניינים, נוהל אחיד לטיפול בתלונות וגם תת נהלים פחות מפורסמים איך מטפלים באדם, ספר נהלים הוא דבר חשוב. גוף צעיר כזה צריך ספר נהלים מסודר, איך מטפלים בביקורת צולבת, מתי מעבירים לביקורת פנים. מגיעה תלונה למשל, שהכל זה על שימוש בקבלות מוניות – שולח למבקר פנים, לחשב. אם אף אחד לא יפעל מתוך רצון לשאוב תלונה אליו, אלא מתוך הסתכלות אם זה שלי או שלי, בטוח שרוב תלונות יוגשו לנציבות, מעט מאוד יוגשו למבקר הפנים, יהיו תלונות בודדות בשנה לוועדת האתיקה.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: גם לנציב תלונות הציבור במבקר המדינה...

עו"ד דרור ארד-אילון: לנציבות שירות המדינה יוגשו תלונות על פרקליט שהתבטא בצורה לא ראויה, כך התבטא בפסק דין בנציבות שירות המדינה. האם זה חופש אקדמי, או שזה בסדר כחופש אקדמי אבל לא מתקבל על הדעת בבית הדין, גם אם התבטא במטפורה או בדיחות הדעת. היה מקרה שמישהו הלך לנציבות שירות המדינה והגיע להסדר, קיבל עונש, עכשיו התלוננו עליו לוועדת אתיקה. ועדת אתיקה גנזה את התיק, אמרה התיק הזה טופל, אם היה מגיע לכתחילה היינו מטפלים בזה בסטנדרט אתי, אבל ה"אקטוס ריאוס" טופל בסטנדרט משמעותי. אף אחד לא הרגיש שגנבו לו תיק. אמרתי: בשמחה רבה, טופל לשביעות רצון כל הגורמים, מעשה עשוי.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: לפעמים יכולים להיות מצבים די סמוכים. למשל, מקרה של עבירה אתית בשילוב עם אי קיום הוראה של היועץ המשפטי לממשלה. מוגשת תלונה על שני הדברים, אתה לא יכול להפריד. אתה מביא את התלונה הזאת לוועדת האתיקה. כלומר, יש פה עניין אתי, והנציבה תאמר: אני אטפל. יש לך דיון בוועדת אתיקה, אתה אומר בנושא של אי קיום הוראה – אני לא אטפל, זה לא עבירה אתית. אז אני משאיר אותה או מעביר לנציבות, זאת אומרת לא יהיה גוף אחד שיוכל לאחד את הדיון בשני הנושאים האלה, לשיטתך?

עו"ד דרור ארד-אילון: גם היום זה כך.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: למשל עובד מדינה, למשל פרקליט, יש לו בעיות גם בדיווח שעות נוספות, וגם בגניבת ציוד מהמשרד. אומרת נציבות שירות המדינה --

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: אלה שני מקרים רחוקים אחד מהשני.

עו"ד דרור ארד-אילון: זו בעיה ניכרת, שחלק מהפרשה חורג מגבולות נציבות שירות המדינה, חלק בסמכות ייחודית של נציבות שירות המדינה. מה תעשה נציבות שירות המדינה? יש אנשים שעומדים בחוק נציבות שירות המדינה הרי כתוב העובדה שעמדת לדין פלילי לא מונעת דין

משמעתי. זו תפיסה של כפילות. תפיסת ביקורת בכלל בתחום משמעתי זה תפיסה של כפילות ולא איחוד. המיוחד הוא הפלילי, כל השאר הוא כאמור בתפיסה של כפילות.

למשל, אתה יכול לעמוד לדין וועדת אתיקה, או סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, בעבירה שיש עמה קלון, או לפי התנהגות לא מוצלחת. הדברים האלה הם חלק מהחיים של המשפט הציבורי. המשפט הציבורי לא חי בתחושה של איחוד, לא עושה קל לשחקנים. אם יש 3 מערכות חוק שחולקות – צריך שכל ושיתוף פעולה, ספר נהלים ובייחוד שכל ישר. אבל רוב המקרים הם לא כאלה, הם די פשוטים. רוב המקרים שלא נבדקים היום הם בעיות בשימוש בכוח שנמסר בדין לפרקליטות ולמשטרה, בכוונה נתנו להם כוח, רק רוצים ביקורת על השימוש בכוח...אני חושב שהצגתי את עמדותי בעניין.

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג: באופן ברור ומובן.

עו"ד דרור ארד-אילון: אנו זקוקים למוסד הזה. אני מודה על הזמנה שהקשבתם לי בקשב.

הישיבה הסתיימה: 16:10